

दानियेलाचे पुस्तक - एकशे नव्याण्णवावा क्रमांक

राजकीय अधोगती आणि भविष्यवाणीतील नियती: बायबलमधील भविष्यवाणीच्या संदर्भात डेमोक्रेटिक आणि रिपब्लिकन पक्षांचा अंत

Jeff Pippenger
2024-05-03

आपण पृथ्वीच्या पशूच्या इतिहासातील डेमोक्रेटिक आणि रिपब्लिकन पक्षांचा अंत ओळखत आहोत. प्रकटीकरण तेरावा अध्यायातील पृथ्वीचा पशू रिपब्लिकन आणि डेमोक्रेटिक पक्षांत विभागलेला आहे, जे रिपब्लिकन शिंगाच्या भविष्यवाणीतील इतिहासात परस्पर संघर्ष करतात. शिंगे ही सत्तांची प्रतीके आहेत, आणि दोन्ही शिंगांमध्ये त्यांच्या स्वतःच्या भविष्यवाणीतील इतिहासाच्या अंतर्गत त्यांच्या भविष्यसूचक संबंधांची सूक्ष्म प्रतिरूपे समाविष्ट आहेत. रिपब्लिकन शिंगासाठी ते सूक्ष्म प्रतिरूप अमेरिकेच्या इतिहासात सर्वत्र व्यापून असलेल्या दोन प्रमुख राजकीय पक्षांद्वारे दर्शविले गेले आहे. अमेरिका ही भविष्यवाणीच्या इतिहासात ओळखल्या गेलेल्या मोजक्या राज्यांपैकी एक आहे, जी दोन सत्तांनी बनलेली आहे. बायबलमधील भविष्यवाणीत दोन सत्तांनी दर्शविलेल्या सर्व पूर्वीच्या राष्ट्रांमध्ये अमेरिकेचे प्रतीरूप आढळते. मेदो-पर्शियन साम्राज्य, फ्रान्स (सदोम आणि इजिप्त), आणि इस्राएल त्याच्या उत्तर व दक्षिण राज्यांसह—हे सर्व अमेरिकेच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांना आपापला वाटा उचलतात.

दानिएल अध्याय आठमधील मेदो-पारशी साम्राज्यास दोन शिंगे होती, आणि नंतरचे शिंग (पारस) अधिक उंच वर आले. आपण हा घटक ओळखला आहे, कारण इतिहासात डेमोक्रेटिक पक्ष रिपब्लिकन पक्षापूर्वी अस्तित्वात आला; म्हणून अखेरीस या दोन पक्षांपैकी रिपब्लिकन पक्ष हा नंतरचा ठरेल. पहिला रिपब्लिकन अध्यक्ष डेमोक्रेटिक पक्षाच्या गुलामगिरीसमर्थक भूमिकेला प्रतिसाद म्हणून इतिहासात उदयास आला, आणि पहिल्या रिपब्लिकन अध्यक्षांने १८६३ मध्ये मुक्ती जाहीरनामा प्रसिद्ध केला; तो अमेरिकेच्या यादवी युद्धाचा मध्यकाळ होता, आणि लाओदिकीयन सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्चच्या बंडखोरीचे वर्षही होते.

शेवटच्या रिपब्लिकन राष्ट्राध्यक्षाचे प्रतिरूप पहिल्या रिपब्लिकन राष्ट्राध्यक्षात आढळते; म्हणून शेवटचा राष्ट्राध्यक्ष इतिहासात डेमोक्रेटिक गुलामगिरी-समर्थक पक्ष आणि त्याच्या रिपब्लिकन गुलामगिरी-विरोधी पक्ष यांच्यातील नागरी युद्धाच्या मध्यभागी प्रकट होईल. शेवटच्या दिवसांतील डेमोक्रेटिक पक्ष ज्या गुलामगिरीचा प्रसार करित आहे, ती जागतिक गुलामगिरी आहे. जसा पहिला रिपब्लिकन राष्ट्राध्यक्ष होता, तसाच शेवटचा रिपब्लिकन राष्ट्राध्यक्षही गुलामगिरी-समर्थक पक्षाकडून हत्या केला जाईल, जसे चोरून नेलेल्या 2020 च्या निवडणुकीत ट्रम्प यांची राजकीय हत्या करण्यात आली. 1989 मधील अंतकाळाच्या समयापासून सहावा राष्ट्राध्यक्ष म्हणून, ट्रम्प हा सर्वांत श्रीमंत राष्ट्राध्यक्ष ठरेल आणि तो केवळ संयुक्त राज्यांतील नव्हे, तर संपूर्ण जगातील जागतिकतावाद्यांना खवळवून सोडेल. म्हणून, 2015 मध्ये राष्ट्राध्यक्षपदासाठी उमेदवारी जाहीर करताना, गुलामगिरी-समर्थक जागतिकतावाद्यांच्या डेमोक्रेटिक पक्ष आणि गुलामगिरी-विरोधी रिपब्लिकन पक्ष यांच्यातील राजकीय नागरी युद्धाची सुरुवात झाली.

प्रकटीकरण अध्याय अकराच्या परिपूर्तीत, चोरलेल्या 2020 च्या निवडणुकीत ट्रम्प यांची राजकीय हत्या करण्यात आली, आणि डेमोक्रेटिक पक्ष रस्त्यावर आनंदोत्सव करू लागला, जोपर्यंत 2022 मध्ये ट्रम्प पुन्हा एकदा राष्ट्राध्यक्षपदासाठी उमेदवारी करणार असल्याचे स्पष्ट झाले नाही. मग प्रकटीकरण अध्याय अकराच्या परिपूर्तीत जागतिकतावाद्यांवर मोठी भीती आली, आणि त्यांचे युद्ध अधिक तीव्र झाले. मेदो-पर्शियन शिंगांच्या साक्षीने हे ओळख पटते की शेवटी उगवणारे शिंग (रिपब्लिकन पक्ष) शेवटी उगवेल, आणि अधिक उंच उगवेल. शेवटचा रिपब्लिकन राष्ट्राध्यक्ष डेमोक्रेटिक पक्षावर विजय मिळवेल.

२०२४ मधील निवडणूक ही डेमोक्रेटिक पक्षाच्या समाप्तीची खूण ठरते, कारण रविवारीच्या कायद्याने पृथ्वीच्या पशूच्या भविष्यवाणीतील इतिहासाचा अंत करण्यापूर्वी त्यांना राष्ट्राध्यक्षपदासाठी उमेदवार उभा करण्याची आणखी

कोणतीही संधी कधीच मिळणार नाही. रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी रिपब्लिकन पक्षाचाही अंत होतो. डेमोक्रेटिक पक्षाचा अंत २०२४ च्या निवडणुकीत होतो, आणि रिपब्लिकन पक्षाचा अंत रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी होतो. बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या समाप्तीचा बिंदू असलेला रविवारीचा कायदा, १७९८ मध्ये पृथ्वीच्या पशूच्या आरंभाद्वारे चित्रित करण्यात आला होता. पृथ्वीच्या पशूचे प्रमुख भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्य म्हणजे त्याचे "बोलणे." १७९८ मध्ये, संयुक्त संस्थानांनी Alien and Sedition Acts लागू केले, जे म्हणून रविवारीच्या कायद्याचे प्रतिरूप ठरतात, जेव्हा संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलतात.

1776 ते 1798 या कालावधीत, संयुक्त राज्ये अद्याप बायबल भविष्यवाणीतील सहावे राज्य नव्हते, तरी ती संयुक्त राज्ये बोलू लागण्याच्या तीन मार्गचिन्हांचे प्रतिनिधित्व करतात. त्या कालावधीने पृथ्वीच्या पशूच्या राज्यकारभाराच्या आरंभीकडे, बायबल भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून, नेले; आणि म्हणूनच तो असा एक कालखंड दर्शवितो जो सहावे राज्य म्हणून पृथ्वीच्या पशूच्या राज्यकारभाराच्या समाप्तीकडे नेतो. 1776 मधील स्वातंत्र्यघोषणा, त्यानंतर 1789 मधील राज्यघटना आणि 1798 मधील Alien and Sedition Acts, रविवारच्या कायद्याच्या वेळी सहावे राज्य म्हणून पृथ्वीच्या पशूच्या समाप्तीकडे नेणाऱ्या इतिहासातील तीन मार्गचिन्हांचे प्रतिनिधित्व करतात. त्या तीन मार्गचिन्हांची परिपूर्ती डेमोक्रेटिक आणि रिपब्लिकन या दोन्ही पक्षांच्या इतिहासात भिन्न प्रकारे दर्शविली जाते.

२००१ चा पॅट्रिऑट ॲक्ट हा संयुक्त राज्यांतील नागरिकांच्या स्वातंत्र्याच्या काढून टाकण्याच्या प्रारंभाची ओळख करून देतो, आणि त्याचे प्रतिरूप त्या जाहीरनाम्याद्वारे दर्शविण्यात आले होते, जो अमेरिकेच्या इतिहासातील खऱ्या देशभक्तांनी Declaration of Independence द्वारे प्रस्थापित केला होता. पॅट्रिऑट ॲक्ट हा मार्गचिन्ह रिपब्लिकन आणि डेमोक्रेटिक या दोन्ही पक्षांसाठी असलेल्या तीन मार्गचिन्हांपैकी पहिला आहे.

लोकशाही पक्षाचा शेवट २०२४ च्या निवडणुकीत होतो, आणि त्याद्वारे ट्रम्पच्या कार्यकारी आदेशांचा आरंभ होतो, ज्यांचे पूर्वछायाचित्रण Alien and Sedition Acts मध्ये झाले होते. त्यानंतर ट्रम्प जे कार्यकारी आदेश जारी करतो, ते रविवारचा कायदा नाहीत; परंतु ते अजगराप्रमाणे बोलण्याचा एक प्रकार आहेत, कारण अखेरच्या दिवसांत "active despotism" घडेल, अशी Sister White यांनी केलेली ओळख ट्रम्प पूर्ण करित असताना, त्या कार्यकारी आदेशांचा उपयोग तो करील. Despotism हा शब्द हुकूमशाही दर्शवितो, आणि ती Alien and Sedition Acts मध्ये प्रतिरूपित झालेल्या कार्यकारी आदेशांद्वारे साध्य केली जाते. ट्रम्प जेव्हा आपले कार्यकारी आदेश अंमलात आणिले, तेव्हा बायडेनच्या अपयशी अध्यक्षपदाची खूण ठरलेल्या Pelosi Trials चे उलटफेर होईल.

डेमोक्रेटिक व रिपब्लिकन पक्षांच्या समाप्तीची ओळख करून देणारा कालखंड अल्फा आणि ओमेगा यांची छाप धारण करतो, कारण प्रत्येक कालखंडाची सुरुवात त्याच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करते. या कारणास्तव, डेमोक्रेटिक पक्षासाठी पहिले मार्गचिन्ह 2001 चा Patriot Act आहे, आणि दुसरे मार्गचिन्ह 2021 मध्ये सुरू झालेल्या Pelosi Trials आहेत. त्या खटल्यांनी 1789 च्या Constitution चा पूर्ण नकार दर्शविला. Pelosi Trials डेमोक्रेटिक पक्षाच्या रेषेतील मधले मार्गचिन्ह दर्शवितात, ज्याचे प्रतीकरूप तेव्हा दिसले, जेव्हा 1776 नंतर तेरा वर्षांनी Constitution ला तेरा वसाहतींनी मान्यता दिली. Pelosi Trials Constitution विरुद्धच्या बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व करतात आणि त्यांचे प्रतीकरूप 1789 ने दर्शविले गेले. डेमोक्रेटिक रेषेसाठी तिसरे मार्गचिन्ह ते आहे, जिथे ते एक राजकीय पक्ष म्हणून समाप्त होतात.

त्या २०२४ च्या निवडणुकीवर समाप्त होतात, आणि २०२५ चे शपथग्रहण पूर्ण झाल्यानंतर पेलोसी न्यायचाचण्यांचा दुसरा संच कार्यकारी आदेशांद्वारे घडवून आणला जाईल, ज्यांचे प्रतिरूप Alien and Sedition Acts मध्ये दर्शविण्यात आले होते. म्हणून, डेमोक्रेटिक पक्षासाठी तिसरा वेमार्क १७९८ चे Alien and Sedition Acts आहेत. डेमोक्रेटिक पक्षाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करणारा कालखंड एका निवडणुकीने, एका शपथग्रहणाने, आणि सैतानी राजकीय कायदेशीर युद्धनीतीच्या प्रारंभाने सुरू होतो, आणि तो एका निवडणुकीने, एका शपथग्रहणाने, आणि सैतानी राजकीय कायदेशीर युद्धनीतीच्या प्रारंभाने समाप्त होतो.

रिपब्लिकन पक्षासाठी पहिला मार्गचिन्ह २००१ चा Patriot Act आहे, ज्याचे प्रतीकात्मक रूप १७७६ मधील Declaration of Independence मध्ये दिसते. दुसरे मार्गचिन्ह हे डेमोक्रेटिक पक्षासाठी असलेल्या दुसऱ्या मार्गचिन्हासारखे नाही. डेमोक्रेट्ससाठी १७८९ च्या Constitution द्वारे दर्शविलेले दुसरे मार्गचिन्ह हे पहिले Pelosi Trials होते; परंतु रिपब्लिकन पक्षासाठी १७८९ च्या Constitution द्वारे दर्शविलेले दुसरे मार्गचिन्ह म्हणजे Alien and Sedition Act होय, जे Trump यांचा २०२५ मधील दुसरा शपथविधी पूर्ण झाल्यानंतर परिपूर्ण होते. १७९८ मधील Alien and Sedition Acts हे १७८९ च्या Constitution चे प्रतिनिधित्व कसे करू शकतात?

ट्रम्प यांच्या दुसऱ्या शपथविधीसमयी, त्यांच्या कार्यकारी आदेशांनी—ज्यांचे प्रकारछायांकन 1798 च्या Alien and Sedition Acts द्वारे केलेले आहे—केवळ Pelosi Trials च्या दुसऱ्या संचाचीच सुरुवात केली नाही, तर त्या कृत्यांनी पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीचीही सुरुवात केली. पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीचा कालावधी अजगराप्रमाणे बोलण्याने सुरू होतो आणि त्याच बोलण्याने समाप्त होतो. या कालावधीच्या आरंभीचे बोलणे, हुकूमशाही म्हणून दर्शविलेल्या राजकीय अधिकारांच्या स्थापनेचे प्रतिनिधित्व करते; किंवा Sister White जसे तिला म्हणतात, “despotism.” पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीच्या कालावधीच्या शेवटी अजगराचे बोलणे, राजकीय सत्तांवर प्रस्थापित होत असलेल्या धार्मिक सत्तांच्या अधिकाराची ओळख करून देते.

स्वातंत्र्यघोषणा ही युरोपातील राजांच्या राजकीय सत्तेच्या अत्याचाराविरुद्ध आणि रोमन चर्चच्या धार्मिक सत्तेच्या अत्याचाराविरुद्ध केलेली घोषणा होती. पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीचा कालखंड असा आहे की ज्यामध्ये या दोन भ्रष्ट सत्तांचा परस्पर संयोग होतो, आणि त्या संबंधामध्ये धार्मिक सत्ता नियंत्रणात असते. या दोन सत्तांच्या घडणीत, किंवा संयोगात, धार्मिक सत्ता शेवटी उभी राहते आणि अधिक उच्च ठरते. म्हणून, त्या कालखंडाची सुरुवात ही त्या कालखंडाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करते. 1798 मधील Alien and Sedition Acts हे Democratic पक्षाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि तो त्यांचा तिसरा waymark आहे; परंतु त्याच वेळी तो Republican पक्षाच्या समाप्तीच्या कालखंडातील दुसरा waymark देखील दर्शवितो. Republican पक्षासाठी तिसरा waymark म्हणजे Sunday enforcement.

डेमोक्रेटिक पक्षासाठी, 1776, 1789 आणि 1798 यांनी दर्शविलेले तीन वेमावर्स अनुक्रमे 2001 (1776), 2021 मधील पहिले पेलोसी ट्रायल्स (1789), आणि 2025 मधील दुसरे पेलोसी ट्रायल्स (1798) यांचे प्रतिरूप ठरतात.

रिपब्लिकन पक्षासाठी 1776, 1789 आणि 1798 यांनी दर्शविलेले तीन मार्गचिन्हे अनुक्रमे 2001 (1776), 2025 मधील दुसरी पेलोसी चाचण्या (1789), आणि रविवारचा कायदा (1798) यांचे प्रतीकरूप ठरतात.

१७७६, १७८९ आणि १७९८ ही बावीस वर्षे दर्शवितात, आणि बावीस हा दैवीत्व व मानवत्व यांच्या संयोगाचे प्रतीक आहे. हे तीन मार्गचिन्हे “सत्य” याची साक्ष देतात, कारण ती दर्शवितात की पहिले व शेवटचे मार्गचिन्ह एकाच सत्याची ओळख करून देतात. १७७६ हे स्वातंत्र्याच्या स्थापनेची ओळख करून देते, आणि १७९८ हे स्वातंत्र्याच्या काढून घेण्याची ओळख करून देते. म्हणून ती हिब्रू वर्णमालेतील पहिल्या व शेवटच्या अक्षरांचे प्रतिनिधित्व करतात; त्या वर्णमालेत बावीस अक्षरे आहेत. तेरावे अक्षर हे बंडखोरीचे प्रतीक आहे, आणि ही तीन अक्षरे—पहिले, तेरावे आणि शेवटचे—एकत्र येऊन “सत्य” हा हिब्रू शब्द बनवितात.

१७७६ हे ११ सप्टेंबर, २००१ याचे प्रतिनिधित्व करते, आणि ते एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकित होण्याच्या काळाच्या प्रारंभाची खूण करते. ते उत्तरवर्षावाच्या शिंपडण्याच्या प्रारंभाचीही खूण करते; हा तो कालखंड आहे, जेव्हा केलेल्या सेवांच्या मोबदल्यात अजगर पशूला देण्यात येतो, कारण डेमोक्रेटिक अजगर पक्षाचा पराभव रिपब्लिकन पशू पक्षाकडून होईल.

त्या इतिहासकाळात खऱ्या प्रोटेस्टंट शिंगाचे मुद्रांकन त्या काळावधीत पूर्ण होते, जेव्हा प्रभु इस्राएलचे हाकललेले म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या लोकांना एकत्र गोळा करण्यासाठी दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे करतो, आणि जे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ध्वजासारखे उंच केले जातील.

१८ जुलै २०२० रोजी खरे प्रोटेस्टंट शिंग विखुरले गेले, आणि २००१ नंतर बावीस वर्षांनी, २०२३ च्या जुलै महिन्यात, अरण्यात हाक मारणाऱ्या एका आवाजाद्वारे दुसऱ्या एकत्रीकरणाच्या कार्याची सुरुवात करण्यात आली. पहिले एकत्रीकरण २००१ मध्ये घडले, जेव्हा प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायातील देवदूत न्यूयॉर्क शहरातील महान इमारती कोसळत असताना खाली उतरला. त्या देवदूताचे अवतरण मुद्रांकनकाळाच्या प्रारंभाचे प्रतिनिधित्व करीत होते, आणि १८ जुलै २०२० रोजी प्रधानदूत मीखाएलाचे अवतरण मुद्रांकनकाळाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करीत होते. येशू, जो अल्फा आणि ओमेगा आहे, तो नेहमी आरंभीद्वारे शेवट स्पष्ट करतो; म्हणून ११ सप्टेंबर २००१ रोजी आरंभ झालेल्या पहिल्या एकत्रीकरणातील भविष्यसूचक घटक दुसऱ्या एकत्रीकरणात घडणाऱ्या भविष्यसूचक घटकांचे प्रतिनिधित्व करतात.

दुसऱ्या संकलनाची तीन स्पष्ट दृष्टांतात्मक उदाहरणे आहेत, जी एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनकाळाच्या समाप्तीच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात; ती म्हणजे ख्रिस्ताचा इतिहास, तसेच ११ ऑगस्ट १८४० पासून २२ ऑक्टोबर १८४४ पर्यंत पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांचा इतिहास, आणि २२ ऑक्टोबर १८४४ पासून १८६३ च्या बंडापर्यंत तिसऱ्या देवदूताचा इतिहास. हे तीन साक्षीदार जुलै २०२३ पासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारी कायद्यापर्यंत एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या दुसऱ्या संकलनाची स्थापना करतात. जर आपण प्रत्येक इतिहासातील एक वेगळा घटक पृथक् काढला, तर आपल्याला तिसऱ्या धिक्काराच्या भूमिकेचा पुरावा आढळतो.

१७ ऑगस्ट, १८४४ रोजी एक्सेटर येथील शिबिरसभेच्या समारोपाच्या वेळी, मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश घोषित करण्यात आला. त्या घोषणेने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासातील मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाची घोषणा दर्शविली, कारण हे दोन्ही इतिहास दहा कुमारींच्या दृष्टान्ताची परिपूर्ती होते आणि आहेत. सिस्टर व्हाईट स्पष्ट करतात की ख्रिस्ताचा यरुशलेमात झालेला विजयप्रवेश १८४४ मधील मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या घोषणेचे प्रतिनिधित्व करीत होता. ख्रिस्ताने कधीही एखाद्या प्राण्यावर स्वार होऊन प्रवास केला असेल, तर तो एकमेव प्रसंग म्हणजे त्याचा यरुशलेमात प्रवेश; आणि ज्या प्राण्यावर तो स्वार झाला तो गाढव होता, जे इस्लामचे प्रतीक आहे. १८४४ ते १८६३ या दुसऱ्या एकत्रीकरणाच्या कालखंडात, १८४८ साली सिस्टर व्हाईट दर्शवितात की युरोपीय राष्ट्रांना संतप्त केले जात होते, आणि त्या इतिहासातील राष्ट्रांच्या संतापास इस्लामकडून युरोपावर आणल्या जात असलेल्या सततच्या युद्धाच्या धमक्यांद्वारे कारणीभूत ठरविण्यात आले. दुसऱ्या एकत्रीकरणाच्या तिन्ही इतिहासांमध्ये, तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामची भूमिका ओळख करून देण्यात आली आहे.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब होण्याचा काळ ११ सप्टेंबर २००१ रोजी तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामकडून संयुक्त राज्ये या आधुनिक गौरवशाली देशावर झालेल्या एका आकस्मिक आक्रमणाने सुरू झाला. बावीस वर्षांनी, ७ ऑक्टोबर २०२३ रोजी, तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामने प्राचीन गौरवशाली देशावर एक आकस्मिक आक्रमण घडवून आणले. लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, जो प्रकटीकरण अकरामधील महान भूकंप आहे, तिसरा धिक्कार पुन्हा एकदा अचानक येतो, कारण तो पुन्हा एकदा आधुनिक गौरवशाली देशावर आकस्मिक आक्रमण साध्य करतो.

आपल्या मशीहाला क्रूसावर खिळविणाऱ्यांचे प्रतीक म्हणून असलेल्या प्रत्यक्ष इस्राएलद्वारे दर्शविलेल्या बंडखोरीवर, आणि तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामच्या तीन आकस्मिक आक्रमणांवर, “सत्य”ची मुद्रा आहे. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारणारा संदेश, जो देवाच्या अंतिम दिवसांतील लोकांना दुसऱ्यांदा एकत्र गोळा करण्याचे कार्य पूर्ण करतो, तो तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामच्या क्रियाकलापांचा काळ सक्रिय असताना घडतो.

“दुसरे संकलन” असे दर्शविण्यात आलेला भविष्यसूचक कालखंड, “दुसऱ्या संकलना”चा संपूर्ण इतिहास घडविणारे विशिष्ट भविष्यसूचक कालखंड स्पष्टपणे ओळखून दाखवितो. ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानानंतर त्याचे अवतरण हे, वधस्तंभावर विखुरले गेलेल्यांना एकत्र गोळा करण्याच्या त्याच्या कार्याचा आरंभ दर्शविते.

तेव्हा येशू त्यांना म्हणाला, “या रात्री तुम्ही सर्वजण माझ्यामुळे ठेच खाल; कारण असे लिहिले आहे, ‘मी मेंढपाळाला प्रहार करीन, आणि कळपातील मेंढरे चहूकडे विखुरली जातील.’ मत्तय २६:३१.

थडग्यातील त्या तीन दिवसांनंतर ख्रिस्त शिष्यांकडे उतरला आणि त्याने वैयक्तिक शिक्षणाचा चाळीस दिवसांचा कालावधी आरंभ केला; त्यानंतर पेंटेकॉस्टच्या वेळी पवित्र आत्म्याचा अमाप वर्षाव होण्यापूर्वी एकात्मता व प्रार्थनेचा दहा दिवसांचा कालावधी आला.

हे थिओफिल्या, येशूने जे काही करावयास व शिकवावयास आरंभ केला, त्याविषयीचा पहिला ग्रंथ मी लिहिला आहे; तो ज्या दिवशी वर घेतला गेला त्या दिवसापर्यंत—ज्या प्रेषितांना त्याने निवडले होते, त्यांना पवित्र आत्म्याद्वारे आज्ञा दिल्यानंतर. त्याने आपल्या दुःखभोगानंतर आपण जिवंत आहोत हेही त्यांना अनेक अचूक पुराव्यांनी दाखविले; तो त्यांना चाळीस दिवस दिसत राहिला आणि देवाच्या राज्यासंबंधीच्या गोष्टी बोलत राहिला. आणि त्यांच्याबरोबर एकत्र जमला असता, त्याने त्यांना आज्ञा केली की, त्यांनी यरुशलेम सोडून जाऊ नये, तर पित्याच्या वचनाची वाट पाहावी, ज्याविषयी तो म्हणाला, “ते तुम्ही माझ्याकडून ऐकले आहे. कारण योहानाने खरोखर पाण्याने बाप्तिस्मा दिला; परंतु यापुढे फार दिवस न लोटता तुम्ही पवित्र आत्म्याने बाप्तिस्मा घ्याल.” म्हणून ते एकत्र जमले असता त्यांनी त्याला विचारले, “प्रभु, तू याच वेळी इस्राएलाला राज्य पुन्हा स्थापून देणार आहेस काय?” त्याने त्यांना म्हटले, “ज्या काळ व वेळा पित्याने आपल्या स्वतःच्या अधिकारात ठेवल्या आहेत, त्या जाणणे तुमचे काम नाही. परंतु पवित्र आत्मा तुमच्यावर येईल, तेव्हा तुम्हांला सामर्थ्य प्राप्त होईल; आणि तुम्ही यरुशलेममध्ये, सर्व यहूदियात, सामरियात, आणि पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत माझे साक्षी व्हाल.” आणि हे बोलून झाल्यावर, ते पाहत असतानाच तो वर घेतला गेला; आणि मेघाने त्याला त्यांच्या दृष्टीआड घेतले.... जेव्हा पेंटेकॉस्टाचा दिवस पूर्णपणे आला, तेव्हा ते सर्व एकचित्ताने एका ठिकाणी एकत्र होते. आणि अचानक आकाशातून प्रचंड वेगाने वाहणाऱ्या वाऱ्याच्या नादासारखा एक आवाज झाला, आणि ज्या घरात ते बसले होते ते सर्व घर त्याने भरून गेले. प्रेषितांची कृत्ये 1:1-9, 2:1, 2.

चाळीस दिवस, आणि त्यानंतर पित्याच्या अभिवचनाकरिता शिष्यांनी “थांबावे” लागलेल्या दहा दिवसांदरम्यान, ख्रिस्त आपल्या शिष्यांना दुसऱ्यांदा एकत्र करित होता. यरुशलेममध्ये प्रतीक्षेचा हा काळ, मत्तय पंचवीस आणि हबक्कूक दोन येथील विलंबाच्या काळांशी सुसंगत असा थांबण्याच्या काळाचे प्रतीक आहे. हा संपूर्ण कालखंड ख्रिस्ताने एलियाच्या कार्यापासून आरंभ झालेला म्हणून ओळखला आहे, जेव्हा योहान बाप्तिस्मा देत होता, आणि हा संपूर्ण कालखंड पेंटेकॉस्टच्या दिवशी पवित्र आत्म्याच्या बाप्तिस्माने समाप्त झाला. बाप्तिस्मा हा मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान यांचे प्रतीक आहे; म्हणून या संपूर्ण कालखंडातील मधला मार्गचिन्ह कूस होता, कारण या संपूर्ण कालखंडावर “सत्य” हीच मुद्रा अंकित आहे.

संपूर्ण कालखंडाची सुरुवात योहानाकडून ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्माने होते, जेव्हा पवित्र आत्मा कबूतराच्या स्वरूपात अवतरला. त्यानंतर ख्रिस्ती मंदिराचा पाया होणार असलेल्या शिष्यांना एकत्र जमविण्याचे कार्य आरंभ झाले. त्या कालखंडाच्या शेवटी ख्रिस्त आपल्या शिष्यांना दुसऱ्यांदा एकत्र करतो, आणि या दुसऱ्या एकत्रीकरणाचा कालखंड हा पहिल्या एकत्रीकरणाच्या कालखंडाची पुनरावृत्ती आहे; कारण ख्रिस्त एखाद्या गोष्टीचा शेवट तिच्या प्रारंभाद्वारे स्पष्ट करतो.

ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्माद्वारे कूसाचे पूर्वप्रतिरूप दर्शविले गेले होते, आणि या दोन्ही घटनांनी शिष्यांना एकत्र गोळा करण्याच्या कार्याची सुरुवात केली. आरंभ आणि समाप्ती ओळखून देणारा मार्गचिन्ह मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान यांचे प्रतिनिधित्व करतो. पुनरुत्थानानंतर, अरण्यातील चाळीस दिवसांच्या परीक्षेने, त्याच्या शिष्यांकडे अवतरणानंतरच्या चाळीस दिवसांच्या शिक्षणाचे प्रतिनिधित्व केले. हे दोन्ही चाळीस दिवस एका मूलभूत सत्याचे प्रतिनिधित्व करतात, जे येशूने असे व्यक्त केले आहे: “असे लिहिले आहे, मनुष्य केवळ भाकरीवर जगणार नाही, तर देवाच्या मुखातून निघणाऱ्या प्रत्येक वचनावर जगेल.”

त्या कालावधीत येशूने शिष्यांना ख्रिस्ताविषयी संदेष्ट्यांनी जी साक्ष दिली होती ती सर्व उघड करून दाखविली; अशा प्रकारे त्या कालखंडाची ओळख त्याच्या संदेष्टापूर्ण वचनाच्या उलगडण्याचा काळ अशी करून दिली.

आणि पाहा, त्याच दिवशी त्यांच्यापैकी दोघे यरुशलेमपासून सुमारे साठ फर्लांग अंतरावर असलेल्या एम्माऊस नावाच्या गावाकडे जात होते. आणि या सर्व घडून गेलेल्या गोष्टींबद्दल ते एकमेकांशी बोलत होते. आणि असे झाले की, ते एकमेकांशी संवाद करीत व विचारविनिमय करीत असताना, येशू स्वतः जवळ आला आणि त्यांच्याबरोबर चालू लागला. परंतु त्यांनी त्याला ओळखू नये म्हणून त्यांच्या डोळ्यांवर पडदा पडला होता.... तेव्हा तो त्यांना म्हणाला, अहो मूर्खानो, आणि संदेष्ट्यांनी जे काही सांगितले आहे त्यावर विश्वास ठेवण्यास किती मंदहृदयी आहात! ख्रिस्ताने या गोष्टी भोगून आपल्या गौरवात प्रवेश करणे आवश्यक नव्हते काय? आणि मोशेपासून व सर्व संदेष्ट्यांपासून आरंभ करून, त्याने सर्व शास्त्रांतील स्वतःविषयीच्या गोष्टी त्यांना समजावून सांगितल्या. आणि ते ज्या गावाकडे जात होते त्याच्या जवळ ते आले; आणि तो पुढे जाणार असल्याप्रमाणे वागला. पण त्यांनी त्याला आग्रहाने थांबविले व म्हणाले, आमच्याबरोबर राहा; कारण संध्याकाळ होत आली आहे, आणि दिवस फारच उतरला आहे. तेव्हा तो त्यांच्याबरोबर राहण्यासाठी आत गेला. आणि असे झाले की, तो त्यांच्याबरोबर जेवणास बसला असता, त्याने भाकर घेतली, तिच्यावर आशीर्वाद केला, ती मोडली, आणि त्यांना दिली. तेव्हा त्यांचे डोळे उघडले गेले, आणि त्यांनी त्याला ओळखले; आणि तो त्यांच्या दृष्टीआड झाला. लूक 24:13-16, 26-31.

ख्रिस्त त्या शिष्यांबरोबर, जे तो कोण आहे हे ओळखत नव्हते, तो त्यांच्या डोळ्यांचे उघडणे होईपर्यंत थांबला; “आणि मोशेपासून व सर्व संदेष्ट्यांपासून आरंभ करून, त्याने सर्व शास्त्रांत स्वतःविषयीच्या गोष्टी त्यांना समजावून सांगितल्या.” त्यांना खाण्यासाठी “भाकर” देण्यात आली तेव्हा त्यांचे डोळे उघडले. चाळीस दिवसांनंतर ख्रिस्त स्वर्गात आरोहित झाला, आणि “तो त्यांच्या दृष्टीआड गेला,” जसे त्याने शिक्षणाच्या चाळीस दिवसांच्या प्रारंभी एम्माऊसच्या शिष्यांबरोबर केले होते. त्यानंतर त्यांनी पेंटेकॉस्टासाठी तयारीचे दहा दिवस आरंभ केले, ज्याद्वारे लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याचे प्रतीक दर्शविले जाते.

महाभूकंपाच्या वेळी, जो रविवारच्या कायद्याचा निर्देश करतो, इस्लामचे तिसरे शाप लवकर येते; आणि इस्लाम हा यशयाच्या “प्रखर” “पूर्ववारा” आहे, म्हणजेच तो यहेज्केलचा श्वास आहे, जो योहानाच्या चार वाऱ्यांपासून येतो, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात ते रोखून धरलेले असतात.

एकशे चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारून झाल्यानंतर चार वारे सोडले जातात, आणि “अकस्मात आकाशातून प्रचंड वेगवान वाऱ्याच्या गडगडाटासारखा नाद आला, आणि तो ज्या संपूर्ण घरात ते बसले होते ते भरून गेला.” तिसऱ्या हायचे इस्लाम “अकस्मात” व अनपेक्षितपणे प्रहार करते, आणि “आकाशातून येणारा नाद” निर्माण करते, जो सातवा कर्णा आहे; हाच तो प्रसंग दर्शवितो जेव्हा देवाचे रहस्य पूर्ण होते; आणि एकशे चव्वेचाळीस हजारांसाठी देवाचे रहस्य तेव्हा पूर्ण होते, जेव्हा देवत्व (पवित्र आत्म्याचा ओतप्रोत वर्षाव) मनुष्यत्वाशी कायमचे एकरूप होते, आणि प्रभू अकस्मात आपल्या मंदिरात (ज्या घरात शिष्य एकत्र जमले होते त्या घरात) येतो आणि एकशे चव्वेचाळीस हजारांशी करारात प्रवेश करतो.

पुढील लेखात आपण या अभ्यासाचा पुढे विचार करू.

“प्रभूची अशी इच्छा आहे की आपण पर्वतावर वर चढावे,—म्हणजे त्याच्या सान्निध्यात अधिक थेटपणे यावे. आपण अशा संकटाच्या काळाकडे येत आहोत की, जगाच्या आरंभापासून आजवरच्या कोणत्याही पूर्वीच्या काळापेक्षा अधिक, ख्रिस्ताचे नाव धारण केलेल्या प्रत्येकाकडून संपूर्ण समर्पणाची मागणी करील.”

“आपल्यामध्ये खरी भक्तीभावनेची पुनरुज्जीवन-चळवळ ही आपल्या सर्व गरजांपैकी सर्वांत महान आणि अत्यंत तातडीची गरज आहे. आपणास देवाकडून पवित्र अभिषेक, त्याच्या आत्म्याचा बाप्तिस्मा, प्राप्त झाला पाहिजे; कारण पवित्र सत्याच्या प्रसारासाठी हाच एकमेव परिणामकारक साधनकारक आहे. आत्म्याच्या निर्जीव शक्तींना स्वर्गीय गोष्टींची कदर करण्यास सजीव करणारा आणि प्रेमभावना देवाकडे व सत्याकडे आकृष्ट करणारा तो देवाचा आत्माच आहे.”

“देवाच्या वचनावर विश्वास ठेवणे हा आपला विशेषाधिकार आहे. येशू आपल्या शिष्यांना सोडून स्वर्गारोहण करण्यास निघाला होता, तेव्हा त्याने त्यांना सर्व राष्ट्रे, भाषा आणि लोक यांच्यापर्यंत सुवार्तेचा संदेश

पोहोचविण्याची आज्ञा दिली. वरून सामर्थ्य प्राप्त होईपर्यंत यरुशलेममध्ये थांबा, असे त्याने त्यांना सांगितले. त्यांच्या यशासाठी हे अत्यावश्यक होते. पवित्र अभिषेक देवाच्या सेवकांवर उतरला पाहिजे. जे सर्वजण ख्रिस्ताचे शिष्य म्हणून पूर्णपणे ओळखले गेले होते आणि सुवार्तिक म्हणून प्रेषितांशी संलग्न होते, ते यरुशलेममध्ये एकत्र जमले. त्यांनी सर्व मतभेद दूर केले. पवित्र आत्म्याच्या वचनाची पूर्तता त्यांना प्राप्त व्हावी म्हणून ते एकचित्ताने प्रार्थना व विनवणी करित राहिले; कारण त्यांना आत्म्याच्या प्रत्ययाने आणि देवाच्या सामर्थ्याने सुवार्ता प्रचारायची होती. ख्रिस्ताच्या अनुयायांसाठी तो महान संकटाचा काळ होता. ते लांडग्यांच्या मध्ये मेंढरांसारखे होते, तरीही ते धैर्याने परिपूर्ण होते, कारण ख्रिस्त मेलेल्यांतून उठला होता, त्याने त्यांना आपले दर्शन दिले होते, आणि त्याने त्यांना असा एक विशेष आशीर्वाद देण्याचे वचन दिले होते, ज्यामुळे त्यांना जगात पुढे जाऊन त्याच्या सुवार्तेचा प्रचार करण्यास पात्रता प्राप्त झाली असती. ते त्याच्या वचनाच्या पूर्ततेची अपेक्षा करित थांबले होते, आणि विशेष उत्कटतेने प्रार्थना करित होते.”

“जे लोक स्वर्गातील मेघांवर प्रभूच्या आगमनाची घोषणा करण्याच्या कार्यात सहभाग घेतात, त्यांनी हाच मार्ग अवलंबिला पाहिजे; कारण देवाच्या त्या महान दिवशी उभे राहण्यासाठी एका लोकसमूहाची तयारी केली जाणे आवश्यक आहे. ख्रिस्ताने आपल्या शिष्यांना त्यांनी पवित्र आत्मा प्राप्त करतील असे अभिवचन दिले होते, तरी यामुळे प्रार्थनेची आवश्यकता नाहीशी झाली नाही. उलट त्यांनी अधिक उत्कटतेने प्रार्थना केली; ते एकचित्ताने प्रार्थनेत निरंतर राहिले. जे आता प्रभूच्या आगमनासाठी एका लोकसमूहाची तयारी करण्याच्या या गंभीर कार्यात गुंतलेले आहेत, त्यांनीही प्रार्थनेत निरंतर राहिले पाहिजे. आरंभीचे शिष्य एकचित्त होते. वचन दिलेला आशीर्वाद कसा येईल याविषयी पुढे मांडण्यासाठी त्यांच्याकडे कोणतेही तर्कवितर्क नव्हते, कोणताही कुतूहलजनक सिद्धान्त नव्हता. ते विश्वासाने व आत्म्याने एक होते. ते परस्पर संमतीत होते.”

“सर्व संशय दूर करा. आपल्या भीती बाजूला सारून टाका; आणि पौलाला जेव्हा त्याने उद्गार काढले, ‘मी ख्रिस्ताबरोबर क्रूसावर खिळलो आहे; तरीही मी जगतो; पण आता जगणारा मी नाही, तर ख्रिस्त माझ्यात जगतो; आणि आता देहात जे जीवन मी जगतो, ते मी देवाच्या पुत्रावरील विश्वासाने जगतो, ज्याने माझ्यावर प्रेम केले आणि माझ्यासाठी स्वतःला अर्पण केले.’ [Galatians 2:20.] तो जो अनुभव आला होता, तो अनुभव प्राप्त करा. सर्व काही ख्रिस्ताला समर्पित करा, आणि तुमचे जीवन देवामध्ये ख्रिस्ताबरोबर लपलेले असू द्या. मग तुम्ही चांगुलपणासाठी एक सामर्थ्य ठराल. एकजण हजारांचा पाठलाग करील, आणि दोघे दहा हजारांना पळवून लावतील.” Gospel Workers, 369-371.